

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 268

ngày 20 tháng 8 năm 2000

Tờ báo hàng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

*Trông chờ tin quý Trời ban chiếu
Tự nguyện thực hành tinh đạt siêu
Dù tiến thân tâm về nguyên lý
Qui nguyên tình đẹp rõ tình siêu*

Lương Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 12-06-00 đến 18-06-00

Copyright © 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn thấu triệt tình đời và đạo thì phải làm sao?
- 2) Tại sao những người thiếu phước tu không thành?
- 3) Ác quỷ sắp chết sẽ ra sao ?
- 4) Ma quỷ mổ xẻ và phá đạo có ích gì không?
- 5) Người điên loạn bất chấp hậu quả sẽ ra sao?
- 6) Tu sai phần hồn bị đọa biến thành quỷ có lợi ích gì không?
- 7) Tại sao làm người chưa chịu thức tâm?

<p>1) Monaco, ngày 19 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Muốn thấu triệt tình đời và đạo thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa, muốn thấu triệt tình đời và đạo thì phải cố gắng thiền nhiều cho đến khi Hà Đào Thành phát sáng hướng về trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ, thì đời đạo sẽ phân minh.</p> <p>Kệ: <i>Trung tâm bộ đầu phát sáng mình Đời đạo dẫn giải rõ lịch trình Điển giới hồn hành tâm học đạo Minh tâm kiến tánh rõ thân hình</i></p>	<p>2) Monaco, ngày 20 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Tại sao những người thiếu phước tu không thành?</i></p> <p>Đáp: Thưa người thiếu phước hưởng về đời nhiều hơn, cứ trần nhiễm trần, động loạn thiếu dũng chí tu tiến; thiếu thanh tịnh nên nuôi dưỡng sự phê bình chỉ trích không đâu vào đâu cả. Cuối cùng họ sẽ mang bệnh nan y thì mới rõ luật nhân quả, muốn chết cũng chết không được, bại xuội chỉ biết nằm một chỗ mà than Trời trách Đất.</p> <p>Kệ: <i>Thế gian chẳng có hại mình đâu Không rõ tâm thân phá tự rầu Nguyên lý không thông đành tự sát Luật Trời rõ rệt sáng như tàu</i></p>
<p>3) Monaco, ngày 21 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Ác quỷ sắp chết sẽ ra sao ?</i></p> <p>Đáp: Thưa ác quỷ sắp chết, uất khí sẽ tràn ngập, tâm thân bất ổn.</p> <p>Kệ: <i>Ác độc thâm sâu khó tiến thân Dâm ô động loạn nguyện góp phần Lý lẽ tràn đầy tâm phá hoại Thực hành không có xảo chuyên cần</i></p>	<p>4) Monaco, ngày 22 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Ma quỷ mở xẻ và phá đạo có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Tự cho mình là liêm sỉ, nhưng lại tự tạo sự dâm ô, có hại cho tâm thân mà không hay</p> <p>Kệ: <i>Tà dâm uất khí không giờ tiến Lý luận không thông cảm thấy phiền Chất phát không còn thành loạn thuyết Chơn thành biến mất tâm không yên</i></p>
<p>5) Monaco 23 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Người điên loạn bất chấp hậu quả sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa người điên loạn hậu quả sẽ tan xác tan hồn làm trùng dế</p> <p>Kệ: <i>Điên loạn si mê tự hại người Tâm linh biến mất chẳng còn tươi Bơ phờ mất trí không còn tỉnh Hại người tự hại mất thông minh</i></p>	<p>6) Monaco, ngày 24 tháng 6 năm 2000 <i>Hỏi: Tu sai phần hồn bị đọa biến thành quỷ có lợi ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Nguyện tu mà nhớ hưởng về đời tranh chấp có hại cho phần hồn. Sai một ly đi một dặm, cuối cùng phần hồn phải gánh lấy sự thảm bại trở nên dâm ô hạ cấp.</p> <p>Kệ: <i>Luân lưu khổ nhọc trí tâm mê Danh lợi tiền tài tự trở về Ô nhục biến thành tâm loạn thuyết Mất dần trật tự tại tâm mê</i></p>

7) Monaco, ngày 25 tháng 6 năm 2000

Hỏi: Tại sao làm người chưa chịu thức tâm?

Đáp: Thưa, làm người đang có một tập quán xấu, là không biết giá trị của sự hy sinh để phần hồn được tiến hóa tốt.

Kệ:

*Hành trình tiến hóa rất thâm sâu
Thực hiện hy sinh rõ nhiệm mầu
Cơ cấu do Trời đang xây dựng
Thành tâm tu luyện giải cơn sầu*

THƯ TỪ LAI VÃNG

Florida, ngày 1/12/1999

Ân Sư kính mến,

Thưa Ân Sư từ bi giúp con giải thích cùng hướng dẫn cho con hiểu biết thêm về việc tu tập theo PLVV mà con đã theo mười mấy năm trời dài đằng đẵng cho đến hôm nay vẫn còn kẹt trong PLTC. Huệ tâm chưa khai, chủ nhân ông chưa xuất phát đi ra, làm sao đi lên trên học đạo Tuổi tác con thì quá lớn chẳng còn sống bao lâu, hết còn cơ hội hy vọng để thấy tận mắt ngày khai trương khánh thành "Thượng Ngươn Thánh Đức", thế kỷ thứ 21 bắt đầu. Cuộc đời con tu tập thiền PLVV kể như sẽ thất bại hơn là thành công. Khổ lại càng khổ thêm ! Con có mấy câu thắc mắc như sau:

- 1) Hành giả tu Vô Vi có "nhân điển" do trụ đỉnh niệם Phật thường xuyên và trung tâm bộ đầu thường được rút thì mới có thể tự tạo "nhân điển" phải chăng ? Hoặc là cũng phải có sự hỗ trợ đóng góp của PLTC nữa ?
- 2) Trong tháng 11 vừa rồi, con đã bị 3 thứ bệnh hoành hành trong 1 lúc : bao tử bị bón, bị cảm cúm, rồi bao tử xuất huyết. Con đi bác sĩ nhờ trị bớt, nhưng không thể làm PLTC được vì bao tử còn yếu. Con chỉ có "trụ đỉnh niệם Phật" để thay thế cho buổi thiền có được không ? Trụ đỉnh niệם Phật có hữu ích rất nhiều
- 3) Bao tử chưa hoàn toàn hồi phục vẫn còn đau, thuốc tây thì con đã uống quá nhiều rồi, nên con không dám lạm dụng nó. Thật bất ngờ con lại nghĩ tới chuyện áp dụng phương pháp "nhân điển" để tự trị bệnh thử. Con nằm xuống vừa lấy tay trái vừa thoa chỗ đau của bụng (vuốt xung quanh vòng tròn bụng), vừa "trụ đỉnh niệם Phật" ba lần. Lần 1, giảm đau 50%, lần 2 giảm đi 70%, lần 3 giảm đau 90-95%. Con rất mừng là tự con không ngờ lại có thể trị hết bệnh đau bao tử bằng phương pháp "trụ đỉnh niệם Phật" thật đơn giản mà lại đạt hiệu quả cao, lại còn nhanh chóng hơn thuốc men. Con tự trị bệnh như vậy có đúng với "Nguyên Lý Lục Tự Di Đà" không ? Hiện giờ ở tại VN có nhiều bạn đạo có khả năng này.
- 4) Nếu đúng thì con có thể tự trị bệnh của con sau này không ?
- 5) Nếu có duyên Trời Phật cho con áp dụng để trị bệnh cứu người làm phước. Con phải giữ luật tuyệt đối không bán đạo ăn, chỉ có lo cho bệnh nhân chóng lành bệnh là con rất sung sướng vui mừng. Từ lúc bắt đầu tu theo PLVV tới nay con chưa có dịp làm công quả nào để hỗ trợ cho việc tu tiến của con, vì thế cho nên cứ bị nhiều trở ngại.
- 6) Đêm đêm ngủ thường gặp những cảnh âm, không bao giờ thấy những cảnh thanh tịnh bên Trên. Những cảnh âm gây cho con tinh thần bất ổn vì sợ sệt, công việc tu tập của con cũng a dua xuống dốc theo, con phải

làm sao tránh để khỏi ảnh hưởng không tốt đó ?

7) Con lại bị gia cang nội bộ xáo trộn, lần này là lần thứ nhì. Nguyên do là thằng con của con muốn bán căn nhà con đang cư ngụ, và muốn con dọn ra. Con phải nghe theo để khỏi mất hòa khí gia đình.

Mong Ân Sư từ bi giúp đỡ cho con tránh những cảnh âm ty đen tối, nó cứ ám ảnh con hoài, làm sao con tu ? Và xin ân Sư giúp cho con trị bệnh bằng "nhân điển" thay vì cứ uống thuốc tây có ngày làm mục xương luôn, và bộ đầu con nó cứ vẫn giữ tánh lằm lỳ không tiến bộ chút nào

Thành thật đa tạ ân Sư rất nhiều !

T B

Montréal ngày 5 tháng 1 năm 2000

T B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1 tháng 12 năm 1999 được biết sự tham dâm của chính con vẫn còn. Tâm tu chưa dứt khoát, tham sống sợ chết vẫn còn hù hiếp chơn tâm của con. Đạo là dứt khoát trở về không thì mới có kết quả tốt, từ ngày con phát tâm luyện pháp cho đến nay thì phải nhận định vị trí của chính con liên hệ cùng Trời Đất.

Chỉ có dứt khoát thì trật tự của tâm linh mới tiến. Con nên nhìn lại chính con, niệm Phật là sống với Trời Phật chứ không phải lý luận với tâm người phàm tục, so đo và tạo khổ cho chính mình. Có pháp thì cứ hành, có tâm thì cứ trụ trong chu trình tiến hóa. Bơ vơ là do bản chất tham dâm tạo sự nghi ngờ thiếu dứt khoát làm sao tiến? Sự kích động của gia đình đang giáo dục con phải hướng về nội tâm thanh tịnh mà tu, khi chưa tu con đâu có biết điển là gì? Nay con đã có một phần thanh tịnh và hướng tâm về cõi thanh nhẹ mà niệm Phật và tự hóa giải nghiệp lực trong nội tâm.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tùy duyên trợ hành, tận dụng khả năng sẵn có mà hành, trụ tâm niệm Phật rất hữu ích bất cứ lúc nào.

Dùng nhân điển sẵn có xoa bóp là đúng. Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong. Điển trụ là tự cứu, phân tán là tạo sự suy yếu cho tâm thân tức là dục. Nhờ luồng điển đại bi quang chiếu, con mới hướng tâm và thực hành, gọi là khoa học huyền bí, lần lượt sẽ cảm thức được giá trị của không giới. Xác thân của con cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành, nếu con có dịp trị bệnh cho người đời đau khổ thì cũng nên dẫn thân để sớm thực hiện tâm từ bi.

Nằm đêm hay thấy cõi âm, chứng minh trật tự điển quang trong cơ tạng của con vẫn còn âm ý, thiếu Pháp Luân Thường Chuyển. Cần thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì thanh khí mới thường trụ được. Con dứt khoát tu lấy oán làm ân thì mọi việc sẽ thông. Về sự liên hệ gia đình kích động là do nghiệp tiền kiếp con đã tạo, nay con chỉ có chấp nhận là xong. Con đang tiến tới qua sự nhịn nhục sẵn có của chính con, thế gian đô thị giả, đều là không thật. Con nên dứt khoát tự tu tự tiến thì sẽ giải quyết hết. Chúc con vui tiến trong thanh tịnh, lấy oán làm ân mà tiến hóa.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

T.B. Thầy đã nhận 100 \$ của con gửi tặng Thầy do anh T chuyển đến. Thành thật cảm ơn.

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

Hội AHVV Hoa Kỳ đã phát hành 14 Compact Disk (CD) các băng thuyết giảng của Đức Thầy từ băng Cassette được chuyển sang CD để kính biếu đến quý bạn đạo và quý Thiền Viện, Thiền Đường, Trung Tâm Vô Vi.

Các CD thuyết giảng gồm có:

- 1.- Khoá I Vô Kiên (Thanh Tịnh) tại T/V Vô Kiên 23-4-1986 : 1 CD
- 2.- Khoá II Vô Kiên (Thanh Tịnh) : 1 CD
- 3.- Khoá III Vô Kiên (Thanh Tịnh) : 1 CD
- 4.- Khoá IV Vô Kiên (Thanh Tịnh) : 1 CD
- 5.- Khoá Học Kinh A Di Đà : 10 CD

Vì số lượng CD phát hành có giới hạn, xin quý bạn đạo muốn nhận các CD nói trên xin vui lòng gửi “Tên Họ, Địa Chỉ” và số lượng về :

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ
P.O.BOX 2045
WESTMINSTER, CA 92684-2045

Hoặc E-mail: vokiet@yaol.com ó karonied@hotmail.com

T.M Ban Chấp Hành HAHVV Hoa Kỳ
Hội Trưởng
Đoàn Ngọc Toàn

THÔNG CÁO CỦA ĐẶC SAN VÔ VI

Ngày 14 tháng 8 năm 2000

Kính gửi:

Quý Bạn Đạo, Độc Giả Đặc San Vô Vi

Được sự chấp thuận của Đức Thầy, trong suốt gần bốn năm qua chúng tôi gồm một số ít bạn đạo--đếm chưa đầy trên đầu các ngón tay--tình nguyện đứng ra thực hiện Đặc San Vô Vi (ĐSVV) với tâm không và chỉ nhằm phục vụ bạn đạo Vô Vi đang hành thiền theo PLVVKHHBPP.

Nhưng đến sáng 18-7-2000, ngày thứ nhì của Đại Hội Thanh Tịnh (Prague, Cộng Hòa Tiệp,) cũng nhờ “Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội” đã bỏ công đọc qua Đặc San Vô Vi số 7 vừa phát hành, và tìm thấy khuyết điểm duy nhất là do việc đã đăng bài viết của tác giả Lê Văn, vi phạm điều chót “**Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh**” của Mục Tiêu Bảy Điểm mà Đặc San Vô Vi đã tuân theo từ bấy lâu nay. Dịp này giúp Nhóm Thực Hiện ĐSVV có cơ hội xét kỹ hơn việc làm của mình và rất tâm đắc câu “**hoàn cảnh là ân sư.**”

Tiếp theo, Đức Thầy chỉ dạy (nguyên văn do bạn đạo Trúc-Lâm ghi chép lại):

“Vô Vi là trật tự cho chung, đã đề nội quy ra mà bóp méo sự thật, điều đó không phải là một cơ quan thông tin tốt. Có ngụ ý phá hoại, không có đường lối chính, Vô Vi không chấp nhận. Ủy Ban của Đặc San phải kiểm soát lại kỹ lưỡng đường lối của mình đã đề ra, đã in ra nội quy như vậy mà phạm nội quy, làm việc không đứng đắn. Chúng ta không nên tin tưởng nữa từ rày về sau.”

Do đó, vào ngày 6-8-2000, chúng tôi--Nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi--đã cùng thảo luận và quyết định tự động giải tán, ngưng ấn hành/phát hành ĐSVV kể từ sau số 7 vừa qua. Mong rằng sau này sẽ có cơ sở Vô Vi và bạn đạo đầy đủ kinh nghiệm, kiến thức xây dựng và trình độ tu học vững vàng hơn đứng ra nhận lãnh trách nhiệm để cộng đồng Vô Vi có được tờ báo có giá trị hơn.

Riêng về phần tài chánh chúng tôi sẽ bàn giao đầy đủ; nếu từ nay đến 31-12-2000 không có ai nhận thì xin các bạn đạo đã phát tâm đóng góp cho biết ý kiến trong vòng một (1) tháng, đa số sẽ là quyết định chung. Ngoài ra không còn gì để bàn giao, vì Nhóm Thực Hiện ĐSVV đều tự túc về các phương diện khác từ lúc đầu.

Cám ơn độc giả đã khuyến khích, cám ơn toàn thể b/d đã cộng tác, đóng góp công sức, đặc biệt là về mặt tài chánh, nhất là trong kỳ ĐH Thanh Tịnh năm 2000 nên ĐSVV được sự ủng hộ nhiệt tình như sau:

- 1016.00	US\$
- 500.00	AUST\$
- 80.00	CAN\$
- 160.00	DMARK
-1100.00	FFRANC
-1550.00	CZECH KORUNA

Từ số tiền 1016.00 USD (ghi trên) chúng tôi phải trích ra 700.00 USD để hoàn trả cho bạn đạo đã ứng trước cho đủ chi phí in ĐSVV số 7. Như vậy, còn lại 316.00 USD và tất cả các loại tiền liệt kê trên đây là hiện kim sẽ được bàn giao. Riêng bưu phí về việc đã lỡ gửi đặc san đi các nơi chúng tôi xin tự đài thọ.

Địa chỉ bưu điện và e-mail ĐSVV vẫn được lưu dụng cho đến khi không còn cần thiết nữa.

Nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi

kính bái.

Bản sao kính gửi:

- Đức Thầy “để kính tường trình, và đa tạ Đức Thầy đã dày công dẫn dắt và hỗ trợ chúng con trên đường tu học.”

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho Cụ Bà Mariane Lohs, sinh ngày 03.01.1927, mất ngày 10.08.2000 tại Đức, hưởng thọ 73 tuổi, là nhạc mẫu của Bạn Đạo Reckling Phạm Kim Dung, Đức Quốc.
Hội Ái Hữu Vô Vi Đức

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

Vô Vi Những Ngày Cuối Năm
(Kính tặng Nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ)

Phút chốc mà giao thừa năm 2000 đã qua bình yên như trước đó chẳng có chuyện gì xảy ra. Thiên hạ reo mừng, cảm ơn Thượng Đế còn lưu giữ sự sống của nhân loại. Rồi thời gian trôi nhanh, Đại Hội Thanh Tịnh tổ chức ở thành phố Prague, Tiệp Khắc cũng đã bế mạc với sự bồi hồi luyến tiếc. Cây kim đồng hồ cứ tự nhiên hồn nhiên, thật sự thanh tịnh, thảnh thơi chạy quanh 12 con số của một ngày. Thỉnh thoảng, bất chợt xen vào giữa âm thanh niệm Phật, trong đầu tôi hiện lên rõ nét những chữ: Ở đoạn cuối của con đường, sẽ có chuyện gì xảy ra? Dòng tư tưởng cũng tự nhiên, hồn nhiên chảy suốt, mặc cho tôi loay hoay với thiên tai, chiến tranh, bệnh hoạn, tai nạn tàu bay, tàu chìm, xe lửa trật đường rầy.. Rồi bầu khí quý quá gì của Úc Châu bị chọc lủng, bệnh ung thư da đe dọa bà con làng nước xứ Kanguru. Ôi chao toàn là những chuyện kinh thiên động địa. Không muốn nghe, không muốn thấy. Đóng hết tứ quan mắt mũi tai miệng mà nó vẫn rành rành. Thiên tai, động đất là chuyện thường hằng của vũ trụ. Vì là thường hằng nên quá nhiều người thường. Với Vô Vi chúng ta, những người “đặc biệt”, ngày cuối năm 2000 vào đầu tháng 11 lại là những ngày vui thật sự có ý nghĩa. Chuyện vui thứ nhất, chúng ta được tổ chức lễ chúc Đại Thọ Đức Thầy tại thành phố Philadelphia. Chuyện vui thứ hai là buổi Đại Nhạc Hội Thiên Ca, với một sắc thái hoàn toàn mới lạ.

Thiên Ca năm 2000 đương nhiên phải khác với Thiên Ca của những năm mang số 9. Điều khác lạ quan trọng nhất là chương trình kỳ này sẽ do chính nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ trình bày những ca khúc Thiên của ông sáng tác. Phải viết những dòng chữ ca tụng người nhạc sĩ này, tôi thật đang làm một chuyện dư thừa. Nhưng nếu phải trình bày một câu chuyện mà ông là nhân vật chính, tôi thật có tội không thể dung tha nếu tôi bỏ sót hay quên những thành công rực rỡ, lưu danh tên tuổi trong làng nghệ thuật âm nhạc của quê hương Việt Nam. Các bạn chắc hẳn đã xem qua hai cuốn băng video đặc biệt giới thiệu nhạc Hoàng Thi Thơ do Trung Tâm băng nhạc Thúy Nga phát hành. Nhạc tình yêu quê hương, nhạc tình yêu đôi lứa, nhạc tình chinh chiến, nhạc dân ca nhân gian, nhạc vũ khúc... Ông đã gom hết những buồn vui khổ nhục của kiếp nhân sinh, những tinh anh phong nhã của vũ trụ vạn vật, dệt thành lời ca, quyện vào tiếng nhạc góp mặt với đời. Thật sự, ông đã cống hiến cho đời một kho tàng nghệ thuật vô giá. Ở người nhạc sĩ này, không chỉ là tài hoa tâm hồn ông còn hướng đến Chân Thiện Mỹ, phục vụ cho đời, cho người không kể đến thân mạng. Ông đang bị bệnh tim đến thời kỳ nặng nhất. Bác sĩ chẩn đoán ông không qua được những tháng cuối của năm 99. Tháng 8 năm 99, ông làm quen với Vô Vi qua chương trình Thiên Ca. Mười ca khúc của ông chẳng những đã làm rung động tâm hồn của bạn đạo mà còn khiến ông cảm thấy “thèm thuồng” sáng tác dù sức khỏe không cho phép.

Vừa qua trong Đại Hội Thanh Tịnh, nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ đã tâm tình với Đức Thầy và bạn đạo như sau:

“ Kính thưa Thầy, kính thưa tất cả quý vị bạn đạo.

Thật là một điều vô cùng sung sướng và hãnh diện cho cá nhân tôi, tôi đã đến đây để dự Đại Hội Vô Vi Quốc Tế năm 2000. Tôi không nghĩ rằng tôi còn sống cho đến được năm 2000. Khi này anh Thăng có nói kêu tôi lên để giới thiệu buổi Thiên Ca 2000 tại Philadelphia. Sự thực, đó không phải là mục đích duy nhất của tôi. Mục đích của tôi tới đây, tôi nghĩ rằng có nhiều hơn.

Thứ nhất, tôi đến đây để có cơ hội nghe những lời giảng dạy của Thầy để tôi rõ hơn triết lý, tư tưởng, đường lối tu hành của Thầy mà Thầy đã truyền lại cho chúng ta. Tôi muốn được hiểu rõ hơn, được gần Thầy hơn để tôi đem tâm hồn tôi, tôi muốn làm nhạc phục vụ cho đường lối tu hành độc đáo đó. Đó là mục đích thứ nhất của sự hiện diện của tôi tại đây.

Mục đích thứ hai: Tôi tới đây để tôi hưởng được cái tình thương lạ lùng mà quý bạn đạo đã dành riêng cho tôi. Tôi xin thưa với quý bạn đạo rằng, tôi gốc gác đạo Phật nhưng qua bước đường làm văn nghệ của tôi, các tôn giáo khác đã kêu gọi sự đóng góp của tôi, thí dụ như bên Công giáo cũng đã mời tôi tới dự tại Vatican để trình diễn cho việc phong thánh 120 vị thánh tử đạo năm 1987. Tôi tới dự, tôi tới trình diễn, nhưng qua những lần sinh hoạt với những người theo đạo đó, kể cả đạo Phật hay kể cả Công giáo, tôi chưa bao giờ hưởng

được cái tình thương lạ lùng chân thật, ấm áp của bạn đạo trong phái Vô Vi. Tôi kinh nghiệm điều đó là vào năm ngoái, tôi đã đi trình diễn tại Canada và tôi đã gặp tất cả các bạn đạo. Cái tình thương, sự thân thiết và sự thăm hỏi của các bạn đạo đó có lẽ đã giúp cho tôi sống đến bây giờ.

Mục đích thứ ba: Khi tôi đã được gần Thầy, tôi được gần bạn đạo và Thầy, các bạn đạo năm ngoái có hứa rằng giúp cho tôi kéo dài cuộc sống mà tôi nghĩ rằng sẽ chấm dứt vào cuối năm ngoái. Chính bằng phương pháp nào mà tôi không hiểu, nhưng Thầy và quý bạn đạo đã làm cho tôi sống đến bây giờ và thêm sáu tháng nữa. Mục đích thứ ba của tôi đến để tôi cúi đầu cảm ơn Thầy và tất cả quý vị bạn đạo về điều mà chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi chưa bao giờ hưởng trong cuộc đời trần tục này (bạn đạo võ tay).”

Một tình cờ ngẫu nhiên đang lúc nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ tâm tình, tôi lại được ngồi gần phu nhân của ông, nghệ sĩ Thúy Nga (không phải bà Giám Đốc Trung Tâm băng nhạc Thúy Nga). Khi nghe ông bộc bạch sự sống của ông sở dĩ còn kéo dài đến ngày hôm nay là do lời cầu nguyện của Đức Thầy và bạn đạo. Tôi quay qua hỏi nhỏ Nghệ Sĩ Thúy Nga: Cô và chú thật sự tin như vậy? “Tin chứ, chúng tôi tin. *Bác sĩ chẩn đoán bệnh của chú không qua khỏi năm ngoái nhưng nhờ các bạn đạo và Thầy nên chú đã sống đến ngày hôm nay*”. Hội trường lúc đó ánh sáng mờ mờ, tôi nhớ kỹ mình đã mở to mắt, cố nhìn thật sâu vào tâm não của người đối diện. Tôi thật sự xúc động, thật sự vui mừng. Đỉnh đầu tôi rút mạnh. Kinh Thánh Thiên Chúa Giáo có một câu, thật khó hiểu với tôi: “Phước cho kẻ nào không thấy mà tin”. Đầu óc thực tiễn, toán học của tôi không cho phép tôi chấp nhận câu nói đó. Nhưng ngày nay ngồi trước mặt một nhân chứng đã nhận được ân sủng của Thượng Đế thuần túy bởi niềm tin, không nghi ngại, không đòi hỏi, không ngã giá. Tôi thật sự cảm động và khâm phục.

“Và mục đích thứ tư là cái mục đích mà anh Thăng vừa mới giới thiệu: Tôi đến đây sau khi đến được gần Thầy, nghe lời giảng dạy của Thầy, được gần quý bạn đạo và tình thương thấm thiết đó, để cảm ơn Thầy và bạn đạo đã giúp cho tôi sống đến ngày hôm nay, tôi xin được phép bạn đạo để nói lên những lời để khoe khoang một chút. Khi tôi nói tôi khoe, thì chắc là không đẹp bởi vì người ta thường nói “cái tôi là đáng ghét” (*Le moi est haissable*) như ông Pascal đã nói. Sự khoe khoang tuy mang tính chất vị ngã, nhưng mà tôi nghĩ rằng lời khoe của tôi nó đượm màu vị tha và vô ngã hơn. Cho nên, nếu khi tôi khoe những điều này và nếu có gì lỗ lã, xin bạn đạo tha thứ cho tôi. Những lời tôi muốn khoe là như thế này. Tôi đọc lịch sử của các tôn giáo lớn trên thế giới như là Công giáo, Phật giáo, tôi chưa thấy một người nào, một văn nghệ sĩ nào mà viết lên 5, 7 tác phẩm nghệ thuật để ca tụng cái tôn giáo đó, hay để truyền đạo giúp cho tôn giáo đó. Có những nhạc sĩ, những văn sĩ có nhiều lắm viết được 2 bài. Riêng tôi, tôi không hiểu vì một phép màu nào, có lẽ nhờ Thầy, có lẽ vì nhờ quý vị bạn đạo mà tôi không ngờ ngày hôm nay tôi đã viết đến 22 bản nhạc để nói lên đường lối đó (bạn đạo võ tay). Đó là những gì tôi muốn khoe. Tôi có thể nói rằng tôi là một người duy nhất trên thế giới đã viết 22 tác phẩm để nói lên triết lý của đạo đó, nói lên đường đi của đạo đó và nói lên công trình của Đức Thầy và những lòng chân thành rất đẹp của tất cả các bạn đạo. Tôi không hiểu sức mạnh nào nhưng có lẽ rằng khi viết được như vậy và tôi viết một cách dễ dàng là nhờ tâm hồn của tôi, trái tim tôi, trí tuệ tôi đã cống hiến cho Vô Vi (bạn đạo võ tay).”

Khi ban tổ chức giới thiệu nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, tôi nhìn thấy một thân hình gầy gò trong bộ veston màu vàng sậm, nổi bật trên khuôn mặt là cặp kính cận gọng đen. Với dáng vẻ khiêm nhường, ông nói chậm rãi từng câu ngắn. Là người miền Trung (Quảng Trị), âm thanh của ông trầm ấm một cách đặc biệt. Trước 75, ông là Trưởng Đoàn ĐOÀN VĂN NGHỆ VIỆT NAM gồm 100 nghệ sĩ tên tuổi đi trình diễn khắp nơi trên thế giới, ông điều khiển chương trình ca nhạc cho Ca-Vũ-Kịch-Trường Maxim, một trung tâm trình diễn quốc tế, hiện đại, phong cách nhất Sài Gòn. Tôi chưa hề được hân hạnh đến xem tận mắt. Nhưng thỉnh thoảng tôi được xem qua Ti Vi trình chiếu. Ông sáng tác những ca khúc, kết hợp những vũ khúc của vũ sư Lưu Hồng, nâng

cao phẩm chất, màu sắc khiến chương trình thật hấp dẫn. Kỳ này chúng ta, bạn đạo Vô Vi cũng sẽ được ông phục vụ tận tình. Đó là phong cách của một nghệ sĩ chân chính. Các bạn hãy nghe ông tâm tình tiếp như sau:

“Trong lần trước, khi ban tổ chức Thiền Ca đến với chúng tôi, trước tiên là nhờ tôi viết ba bài. Trước khi viết, tôi có trình bày với những người tiếp xúc với tôi là cho tôi đọc tất cả những cuốn sách của Thầy, tiếng Việt hoặc tiếng Pháp, hoặc tiếng Anh để tôi hiểu đường lối tu của Thầy, cho tôi xem tất cả các video liên quan đến hoạt động của môn phái này, tôi muốn biết. Bởi vì có nhiều người hỏi rằng tại sao tôi viết một cách dễ dàng vậy. Không, tôi không phải là người dễ tính đâu! Tiếng Anh gọi là “easy going man”. Nhưng mà tôi nghiên cứu kỹ, tôi thấy cái đường tu của đạo Vô Vi này thật hay thì tôi mới đặt bút xuống viết. Và tôi viết ba bài. Sau khi ban tổ chức Thiền Ca nghe, yêu cầu tôi viết thêm 7 bài nữa, tôi nói OK tôi viết một cách dễ dàng và chính 10 bài đó đã trình diễn kỳ năm ngoái tại Canada. Sau khi những bài nhạc của tôi đã đi vào lòng của bạn đạo thì tôi thấy tôi thèm thường viết nữa, bởi vì tôi có rất nhiều hứng và tôi thấy rằng phải viết nhiều bài hơn để nói hết những triết lý của môn phái này. Không ngờ là ban tổ chức lại cho tôi cái cơ hội là viết nhạc để phục vụ cho buổi Thiền Ca năm 2000 tại Philadelphia. Và ban tổ chức chỉ nhờ tôi viết 10 bài thôi. Nhưng sau đó, sau một tháng, tôi viết 10 bài xong, tôi lại ngó ngoáy viết thêm 2 bài nữa, vị chi là 12 bài (bạn đạo vỗ tay). Đó là những điều mà tôi muốn khoe với quý vị. Khoe là tôi đã hướng tất cả tâm hồn tôi, lòng tôi và trí tuệ tôi cho môn phái này trong cuộc đời sáng tạo của tôi (bạn đạo vỗ tay).”

Khi nghe ông ví von xin được khoe một chút về mình, tôi thật hồi hộp không biết ông muốn nói cái gì. Bởi có ai đại đi khoe mình bao giờ. Nhưng sau một hồi lắng nghe ông khoe, tôi lại không muốn ông chấm dứt. Các bạn đi chúc thọ Đức Thầy năm nay sẽ được thưởng thức tiếng lòng của một nhạc sĩ mà tài hoa không dừng lại ở giới hạn một vườn hoa nghệ thuật, đã thăng hoa thành những điệp khúc tâm linh như đổ xuống từ trời cao.

“Và có nhiều bạn đạo gặp tôi hỏi rằng thế 12 bài đó có phải là 12 bài cũ, tổng cộng số bài cũ đã viết rồi phải không? Tôi nói như vậy thì buồn cho cái tên Hoàng Thi Thơ này quá! (bạn đạo cười và vỗ tay). Tôi viết với những đề tài rất mới, rất lạ và với những cái dị biệt mà tôi cập nhật hóa được để hợp với những nhịp sống của tất cả bây giờ, những người sống trong thế kỷ này và hợp với nhịp sống của tất cả các vị bạn đạo. Tôi nghĩ rằng, khi nghe chương trình đó, với 12 nhạc phẩm đó, tôi đoán được rằng quý vị vừa nghe và vừa nhảy cùng tôi, kết hợp với Thầy (bạn đạo vỗ tay). Cũng lẽ đó, cho nên tôi mới nói là mục đích thứ tư của tôi đến đây là để khoe (bạn đạo cười). Khoe như vậy tôi cũng xin quý vị bạn đạo tha thứ cho tôi về sự khoe khoang nếu cho đó là quá lỗ. Nhưng xin bạn đạo hiểu cho rằng sự khoe khoang đó hoàn toàn vô nghĩa, hoàn toàn vị tha. Tôi viết cho tôi nhưng thực ra là viết cho Thầy, những tư tưởng của Thầy, những đường đi của Thầy và cũng là đường đi của quý vị bạn đạo đây (bạn đạo vỗ tay).

Thế thì, Thầy cũng như quý vị bạn đạo đã giúp cho tôi sống từ đầu năm thế kỷ 2000 cho đến bây giờ là 7 tháng, thì tôi nghĩ rằng nếu quý vị bạn đạo ở đây càng đến dự cái buổi Thiền Ca đông bao nhiêu thì tôi càng sung sướng bấy nhiêu (bạn đạo vỗ tay). Và tôi nghĩ rằng cái sự hiện diện của quý vị và sự nâng đỡ tôi, đấy chính là liều thuốc thần diệu giúp cho tôi biết đâu có thể sống thêm được vài ba năm nữa (bạn đạo vỗ tay). Không phải tôi yêu cầu như vậy để tôi được sống để ăn cho ngon, mặc cho đẹp (bạn đạo cười) nhưng mà sống để tiếp tục viết nhạc phục vụ cho cái môn phái Vô Vi này (bạn đạo vỗ tay). Và trong lòng tôi, tôi hứa rằng nếu tôi còn sống, tôi phải viết tổng cộng ít nhất là 50 bài cho Vô Vi nữa (bạn đạo vỗ tay).

Một lần nữa, xin cảm ơn Thầy, cảm ơn quý bạn đạo (bạn đạo vỗ tay). Tôi xin chấm dứt lời nói tôi nơi đây (bạn đạo vỗ tay).”

Sau đó Đức Thầy đã ban cho ông những lời như sau:

“Ông Hoàng Thi Thơ đã đóng góp không ít, đã vạch rõ tình người phải đi đến đâu và đường lối rõ ràng trong xây dựng, thực hiện thật sự để cống hiến cho nhân loại ở tương lai. Đó là điều mong muốn của người lớn tuổi muốn để lại một cái gì trước khi đi. Chúng ta đã có thân xác, có bệnh hoạn thì hiểu rõ sự đau khổ của nhân sinh mà tận độ, cho nên ông Hoàng Thi Thơ đã đem tháo gỡ tất cả những triết lý cao siêu của đạo pháp và đóng góp trong Thiên Ca, nuôi dưỡng tinh thần xây dựng của mọi giới khi nghe được. Thành thật cảm ơn ông Hoàng Thi Thơ.

Sẽ có cuộc Thiên Ca ở kỳ tới do ông sáng tác những bài mới mẻ mà các bạn chưa nghe qua đâu, nghe rồi sẽ thấm thía. Cái người mà người ta đã dần thân từ đời, từ đời đến đạo để hiểu và vạch rõ đường lối cho mọi người cùng đi. Đó là điều quý nhất ở trên mặt đất này, cho Đạo, và cho nhân loại.”

Thiên Ca sẽ được tổ chức vào dịp mừng Đại Thọ của Đức Thầy, vào ngày 4 và ngày 5 tháng 11 năm 2000 tại Philadelphia, Hoa Kỳ. Những ngày cuối năm 2000, Vô Vi chúng ta chẳng những không cần bận tâm lo lắng chuyện thế sự, trời đang mưa hay đang nắng. Chúng ta vui lên, mừng tuổi thọ của Vị Cha kính yêu của Vô Vi, mừng một người anh em mới, dù chưa đồng hành nhưng đã đồng tâm, đồng ý. Ngày hiệp nhất sẽ không xa. Một lần nữa xin cảm ơn nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ.

Ngọc Sương kính bút.
